

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 01.03.1977, sp. zn. 5 Tz 23/77, ECLI:CZ:NS:1977:5.TZ.23.1977.1

Číslo: 33/1978

Právní věta: Znak v ustanovení § 238 odst. 2 písm. a) Tr. zák., že trestný čin porušování domové slobody bol spáchaný so zbraňou, treba vykladať v súvislosti s § 89 odst. 5 Tr. zák. Podľa toho trestný čin porušování domovej slobody je spáchaný so zbraňou, ak páchatel (alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatelov) použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ak ju má na ten účel pri sebe pritom sa zbraňou rozumie čokoľvek, čím možno vykonať útok na telo dôraznejším spôsobom. Z toho vyplýva, že zbraňou sa rozumie len vec, ktorá bola použitá alebo ktorá bola určená na útok proti osobe, nie však na útok proti veci.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 01.03.1977

Spisová značka: 5 Tz 23/77

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, Porušování domovní svobody

Předpisy: 140/1961 Sb. § 89 odst. 5
§ 238 odst. 2 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 33/1978 sb. rozh.

Znak v ustanovení § 238 odst. 2 písm. a) Tr. zák., že trestný čin porušování domové slobody bol spáchaný so zbraňou, treba vykladať v súvislosti s § 89 odst. 5 Tr. zák. Podľa toho trestný čin porušování domovej slobody je spáchaný so zbraňou, ak páchatel (alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatelov) použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ak ju má na ten účel pri sebe; pritom sa zbraňou rozumie čokoľvek, čím možno vykonať útok na telo dôraznejším spôsobom. Z toho vyplýva, že zbraňou sa rozumie len vec, ktorá bola použitá alebo ktorá bola určená na útok proti osobe, nie však na útok proti veci.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 1. 3. 1977 sp. zn. [5 Tz 23/77.](#))

Najvyšší súd SSR zamietol podľa § 268 odst. 1 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR proti rozsudku Okresného súdu Bratislava - vidiek zo 7. júla 1976 sp. zn.

1 T 136/76.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava - vidiek zo 7. júla 1976 sp. zn. 1 T 136/76 bol obvinený Š. K. uznaný za vinného z trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 odst. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

13. februára 1976 o 21.30 hod. v obci Dunajská Lužná v podnapilom stave vošiel do bytu svojho švagra R. V. a keď ho tento vykázal z bytu, zobral sekeru a zo zlosti rozrúbal verandové dvere a zaťal do kuchynských dverí.

Za to mu bol podľa § 238 odst. 1 Tr. zák. uložený trest nápravného opatrenia v trvaní troch mesiacoch so zrážkou 10 z odmeny za prácu.

Tento rozsudok sa stal právoplatným 26. augusta 1976.

Proti tomuto rozsudku podal generálny prokurátor SSR v šesťmesačnej lehote stanovenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvineného. Uviedol, že obvinený vnikol do bytu svojho švagra pomocou sekery, teda zbrane. Preto jeho konanie bolo treba posúdiť aj podľa § 238 odst. 2 písm. e) Tr. zák.

Najvyšší súd SSR preskúmal podľa § 267 odst. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil:

Obvinený Š. K. sa 13. februára 1976 vracal z práce a cestou sa zastavil v miestnom pohostinstve, kde vypil asi sedem veľkých pív. Tam zotrval až do záverečnej hodiny a potom išiel domov. Keď prišiel domov, hľadal kľúč od svojej izby, ktorá tvorí súčasť domu, v ktorom býva aj jeho matka a švagor R. V. s rodinou. Keď nenašiel kľúč na mieste, kde si ho odkladal, začal búchať na okno bytu poškodeného a na okno bytu svojej matky. Na búchanie poškodený otvoril dvere na kuchyni a na verande a spýtal sa obvineného, čo tam hľadá. Obvinený odpovedal, že hľadá kľúč od svojej izby. Obvinený pritom vošiel do kuchyne a sadol si na stoličku. Vtedy ho poškodený vyzval, aby odišiel do svojej izby. Obvinený povedal poškodenému, že on si posedí v kuchyni. Keď obvinený nechcel z kuchyne odísť, poškodený ho násilne vytlačil, pričom spolu zápasili (obvinenému sa rozpáralo sako a poškodenému sa roztrhla košeľa). Keď poškodený vytlačil obvineného na dvor, zamkol dvere na verande a na kuchyni. Obvinený našiel kľúč od svojej izby, otvoril si ju a išiel spať. Neskôr vstal, vyšiel na dvor, z drevárne zobral sekeru a s touto začal rúbať do dverí na verande, ktoré rozsekal. Potom asi dvakrát udrel sekerou do omietky na stene a odišiel. do kuchynských dverí nerúbal, ani sa do kuchyne nedostal preto, že dvere na kuchyni boli zamknuté.

Poškodený vo svojej výpovedi z 19. februára 1976 pred VB popísal skutok rovnako s tou odchýlkou, že obvinený zaťal sekerou trikrát do dverí na kuchyni; poškodený, pretože sa bál, aby mu obvinený niečo neurobil, vyskočil oknom von na cestu a išiel vec oznámiť na VB. Keď poškodený prišiel domov s orgánmi VB, obvinený už bol zamknutý vo svojej izbe.

Svedkyňa A. V., ináč sestra obvineného a manželka poškodeného, popísala vo svojej výpovedi udalosť tak, že keď prišiel obvinený domov, búchal na okno ich bytu. Na to mu poškodený išiel otvoriť a povedal, aby išiel spať do svojej izby. Obvinený si sadol v kuchyni na stoličku a povedal, že neodíde. Nato sa obvinený s poškodeným dohadovali, poškodený vyhodil obvineného z kuchyne a zamkol dvere v kuchyni i na verande. Potom obvinený zobral zo šopy sekeru a rozrúbal dvere na verande.

Trestného činu porušenia domovej slobody podľa § 238 odst. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto vnikne do domu alebo do bytu iného tak, že použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia, alebo kto tam

neoprávnene zotrvať s úmyslom vykonať tam násilie.

Podľa § 238 odst. 2 písm. a) Tr. zák. sa páchatel potrestá ak spácha čin uvedený v § 238 odst. 1 Tr. zák. so zbraňou.

Pre riešenie otázky, či sa obvinený dopustil trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 odst. 1, 2 písm. a) Tr. zák. bolo potrebné zistiť, či vnikol so sekerou, teda so zbraňou do bytu poškodeného v úmysle použiť proti nemu násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia a sekeru mal so sebou preto, aby útok proti telu poškodeného vykonal dôraznejšie, alebo či sekeru mal so sebou len preto, aby odstránil prekážky, ktoré mu znemožňovali vstup do bytu poškodeného, tj. aby ňou vylomil dvere.

Podľa § 89 odst. 5 Tr. zák. za zbraň treba považovať akýkoľvek predmet, ktorým možno útok proti telu vykonať dôraznejšie. Trestný čin nebol spáchaný so zbraňou, ak páchatel síce mal u seba zbraň, ale ju nepoužil a ani ju nezamýšľal použiť na prekonanie alebo zamedzenie odporu, teda proti osobe iného.

Obvinený v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní tvrdil, že nemal úmysel niekomu ublížiť. Dvere na verande rozrúbal preto, lebo ho rozčúlilo, že ho poškodený vyhodil z kuchyne a prišlo mu to ľúto.

Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že obvinený bol v kuchyni iba raz, a to vtedy, keď prišiel z hostinca domov a hľadal kľúč od svojej izby. Keď ho poškodený vyhodil z kuchyne a zamkol dvere na verande a na kuchyni, obvinený zobral sekeru a rozrúbal dvere na verande. Druhýkrát obvinený už nebol v kuchyni poškodeného a v čase, keď mal v rukách sekeru, sa už nedostal ani do styku s poškodeným. Preto sa nepreukázalo, že obvinený vnikol do bytu poškodeného a tam na neho útočil so sekerou, ani sa nepreukázalo, že by bol obvinený so sekerou v ruke útočil na poškodeného alebo že by bol použil alebo zamýšľal použiť sekeru na prekonanie jeho odporu.

Preto okresný súd postupoval správne, keď posúdil konanie obvineného len ako trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 odst. 1 Tr. zák.